

Ако искамы да видимъ пълно-то вліяніе на Папство-то, то трѣбва да гледамы на Римъ. Тамъ царува мнимый-тъ намѣстникъ Христовъ, и непогрѣшимый-тъ наслѣдникъ Петровъ; тамъ е най Свята-та Римска Церква, мнима-та майка и господарка на всички-тъ церкви; тамъ и Кардинали-тъ, попове-тъ и калугери-тъ, монастыри-тъ сж почти безбройни. Но Италия е най неблагополучна и най злоуправляема отъ всички-тъ други Христіанскы страны. Тамъ по много отъ други-тъ Европейскы страны владѣе убійство-то, блудъ-тъ, и разбойничество-то. Малте-Брюнъ казува: “Тамъ просія-та е художество, и дѣто просія-та е художество, тамъ и разбойничество-то е художество. Тыя голѣмы раны, сирѣчь просія-та и разбойничество-то ся распространяватъ въ Неаполитанско-то царство и въ Папскы-тъ владѣнія (*).” “Въ никоѣж часть на Европѣ тиранство-то не е придобило толкова жестоко, толкова съвършено, толкова несмѣшно владѣніе както въ Римъ.” (**)

Въ 1848 годинѣ ядосани-тъ римскы жители испѣдихѣ изъ Римъ *Святыиѣхъ му съ върховетѣ на байонетѣ-тъ*, и отъ тогава той царува самъ съсь силѣ-тъ на чужды-тъ войны. Гарибалдіевы-тъ думы сж думы на хыляды Италианцы. “Ако съмъ спечелилъ,” казува освободитель-тъ Италианскый, “нѣкоѣж честь между васъ, спечелилъ съмъ ѣж отъ това че казувамъ

(*) Malte-Brun Vol. XIII, page 415.

(**) Lady Morgan Vol. IV, page 79.